

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 402/2023
26.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Младена Влашића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 296/22 од 21.12.2022. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 23/23 од 21.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 26.04.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Младена Влашића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 296/22 од 21.12.2022. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 23/23 од 21.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву К 296/22 од 21.12.2022. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које кривично дело јој је изречена условна осуда којом је утврђена казна затвора у трајању од три месеца која казна се неће извршити под условом да окривљена у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Према окривљеној је изречена мера безбедности одузимања предмета и обавезана је на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1 23/23 од 21.02.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене, а пресуда Основног суда у Краљеву К 296/22 од 21.12.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Младен Влашић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП са предлогом да

Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљену ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводећи да се правноснажна пресуда заснива на незаконитим доказима. Наиме, након извршеног прегледа окривљене и одузимања предмета, овлашћена службена лица нису саставила записник, нити службену белешку у смислу члана 286. став 2. и 3. ЗКП, нити постоји доказ да је о предузимању мера из члана 286. став 2. и 3. ЗКП, полиција обавестила јавног тужиоца, што читаву радњу одузимања предмета чини незаконитом. Према ставу браниоца ни потврда о привременом одузетим предметима није законита, јер проистиче из незаконите радње полиције, као и биолошко физичко – хемијско вештачење супстанци које су одузете од окривљене.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 286. став 1. ЗКП прописано је да ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, да се учинилац или саучесник не сакрије или не побегне, да се открију или обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, као и да прикупи сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вођење кривичног поступка. Ставом 2. истог члана, између осталог, прописано је да у циљу испуњења дужности из става 1. овог члана, полиција може да изврши потребан преглед превозних средстава, путника и пртљага и о чињеницама и околностима које су утврђене приликом предузимања појединих радњи, а могу бити од интереса за кривични поступак, као и о предметима пронађеним или одузетим саставиће записник или службена белешка. Ставом 4. истог члана, прописано је да о предузимању мера и радњи полиција одмах, а најкасније у року од 24 часа након предузимања обавештава јавног тужиоца.

Из списка предмета прозилази да су критичном приликом овлашћена службена лица, приликом спољашњег прегледа окривљене, у ранцу који је носила са собом, пронашли осам таблета лека „Бромазепам“ од 1,5 мг, које су уз потврду о привремено одузетим предметима ПУ Краљево од 06.09.2021. године одузете од окривљене. Овлашћена службена лица су о предузетим радњама сачинила службену белешку ПУ Краљево, Полицијска испостава за безбедност на железници од 06.09.2021. године.

У конкретном случају, овлашћена службена лица су у свему поступили у складу са овлашћенима из члана 286. ЗКП и о предузетим радњама и пронађеним предметима сачинили службену белешку ПУ Краљево, Полицијска испостава за безбедност на железници од 06.09.2021. године.

По налажењу Врховног касационог суда, околност да у конкретном случају о предузимању мера и радњи полиција одмах, а најкасније у року од 24 часа након предузимања није обавестила јавног тужиоца није од утицаја на законитост изведеног доказа (релативно битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 286. став 4. ЗКП).

Самим тим, неосновани су и наводи браниоца окривљеног да су потврда о привременом одузетим предметима и биолошко физичко – хемијско вештачење супстанци које су одузете од окривљене незаконити докази јер проистичу из незаконите радње полиције.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Младена Влашића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљене одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић